

Quid vitæ rectrix Prudentia? qua sine recte

Nil fieri; non urbs, non domus ulla queat
Stare diu, adversæque ictus evadere fortis.

Quidnam illæ, innumero quas numero eximias,
Ingentes, plenas virtutes æthere ab alto

Ingerit humanis mentibus alma Charis,
Terrenamque aufert labem, similesque Deorum

Esse dat? innitens queis animus humilem
Naturam supra cœli petit impiger arces,

Jamque Deo cupide se magis, atque magis
Mente avida totum jungit, verique, bonique

Notitias prima combibit e scatebra:
Inde hominum visit cœtus, vitæque magister

Vera docet, sancit iusta: ducem populi
Hunc sibi certatim cupiunt adsciscere, cunctos

Qui regat imperio, consilioque juvet.
O felix, talem si qua est gens nacta, regendum

Seque dedit! quamvis Africus, & Boreas,
Ventorum Æoliis & quidquid prodit ab antris

Sæpe ratem undoso jactet in Oceano
Ah pavidam! ah sc opulo allidi, frangique timentem!

Ille tamen forti pectore trans tumidos
Jactatam fluctus ducet, clavumque tenebit,

Dum steruat facilem lenior aura viam.
Felix quæ talem nacta est, jam nacta. Profari

Parce alia, & vocem supprime, Calliope,
Officio ne jam pecces, ne nomine presso

Quem laudas, certis proditus indiciis
Noscat jam vir. Nam quamvis mitior agno est,

Aut agno si quid mitius esse potest,
Dicitur irasci torvus, nec parcere voci,

Si quis forte aliquam viderit, ac populo
Monstrarit laudum, celari quas cupit ipse

Nequidquam multo lumine conspicuas.

ELE-